

Conclusió

Durant els darrers 60 anys, d'una o una altra manera, els veïns i veïnes s'han organitzat per aconseguir les millores del barri i, especialment, les millores en les condicions de vida de les persones que l'habituen. Hem lluitat, hem exigut, hem demanat, hem negociat, hem sabut renunciar per arribar a acords amb avantatges generals, hem construït esglésies, camps de futbol, pistes de petanca, hem netejat solars, hem mantingut un dispensari amb personal voluntari, hem fet classes per adults al metro i a la plaça de l'Ajuntament, hem fet propostes d'equipaments, de nous serveis, de millora de les infraestructures, hem organitzat festes, campaments, casals d'estiu, hem creat organitzacions per prestar serveis específics a infants, joves, adults i persones grans. Hem fet, i continuem fent, propostes culturals i festives. Treballem per millorar l'educació, la convivència al barri i per incorporar tothom en la vida comunitària, treballem per la pau, per la no violència, pel feminisme i per la tolerància.

La clau de l'èxit ha estat el fet que, davant els immensos reptes del barri, les entitats, amb el suport de veïns i veïnes, han fet pinya davant les diferents administracions, i aquestes han percebut un bloc unit a qui calia escoltar i tenir en compte. Val a dir també que des de l'arribada de la democràcia a les institucions, totes les administracions, l'Ajuntament, la Generalitat, la Mancomunitat, etc. també han estat receptives i sensibles a les propostes que feiem des del barri i, en alguns casos, han estat proactives a l'hora de proposar nous plans i posar en marxa nous projectes de millora al barri. Sense aquesta actitud positiva de les administracions, hores d'ara, no tindríem un dels barris amb més equipaments i serveis per habitant com el que tenim actualment. L'altre ingredient de la recepta ha estat el respecte intergeneracional que hi ha hagut entre les persones de les organitzacions. Els dos moments més crítics del moviment associatiu es van poder superar amb el motor de dues generacions de joves que van posar el seu compromís social en el centre del seu espai lúdic i d'esbarjo. En ambdós moments, els joves van escoltar i van ser escoltats per persones adultes amb les quals es van constituir sengles equips intergeneracionals que va funcionar a la perfecció. La vitalitat i la revel·lia de la joventut es veia compensada per l'experiència i la reflexió de les persones menys joves, i això, en lloc de ser un problema, ha estat el gran encert del moviment associatiu al barri de Sanfeliu: diferents generacions que s'han sabut escoltar, respectar i entendre. Ara, després de tants anys, potser seria un bon moment per a la tercera generació de joves que novament actués de motor i d'engranatge de la vida associativa del barri.

Agraïments

El primer agraïment és per al Pepe Castro, ell em va proposar la redacció del llibre i em va animar a escriure. També ha fet moltes aportacions de contingut, especialment a partir de 1987 ja que va ser un dels protagonistes de la majoria de les transformacions del barri i les ha pogut viure en primera persona.

Al grup Foto Viva per la cessió d'algunes de les imatges i fotografies que apareixen al llibre.

A l'Ajuntament de l'Hospitalet i, especialment al regidor de Districte, Rafael Gómez, pel seu suport a l'edició i publicació i a l'Arxiu Municipal per haver facilitat la cessió de moltes de les imatges.

També agraeixo la participació del meu entorn familiar més proper, la Carmen Simón, la Roser Mataix i el Jesús Coronado, i algunes altres persones com l'Antonia López i la Fina Iglesias que han fet les primeres lectures del text i hi han aportat nombrosos detalls històrics que se m'havien passat per alt.

Finalment, també vull agrair la col·laboració de totes les persones de les diferents organitzacions que han aportat textos amb informacions de la seva entitat o s'han prestat a fer una entrevista per facilitar-me totes les dades o els detalls de cada organització. Són les següents persones:

Margarita López: Club de Jubilats

Ricardo Reche i Rafael Garía (Sr. Rafael): Club de Futbol

Teresa Casals: Associació de Veïns del Camí de la Fonteta

Jesús Navarro: Club de Petanca i Centro Castellano Leonés

Paco Tavera: Associació de Veïns i AFA Joanot Martorell

Jaume Fullana i Esteve Arana: Escola d'Adults

Antonia López: Club Infantil i Juvenil Sanfeliu-Sant Ildefons

Manel Ramon: Institut de secundària Apel·les Mestres

Mari Carmen Espuña: Eurodona

José Ignacio Moreno. Parròquia Immaculada Concepció

Imma Cusí: Associació de Veïns

Jéssica Nuñez: AFA Escola Sanfeliu

Santiago Castrillo: ACA Hijos de Paradas en Catalunya

Bibliografia i fonts consultades

Article d'Antoni Mataix. «Aproximació a la Història del Barri Sanfeliu» publicat el gener de 1987 a Quaderns d'Estudi núm. 3, pàg. 223-244 del Centre d'Estudis de l'Hospitalet.

Jaume Botey. «Les Parròquies de l'Hospitalet a partir dels anys 60» Quaderns d'Estudi 2009, núm. 21 pàg. 183-224 del Centre d'Estudis de l'Hospitalet.

Ajuntament de l'Hospitalet. Anuaris estadístics. Dades de població

Ajuntament de l'Hospitalet/ Govern Obert/ <https://dadesobertes.l-h.cat/poblacioDades.aspx?id=2>

Associació de Veïns. Butlletins de les diferents èpo

Dades de l'autor

Antoni Mataix Ubach va néixer el 1955 al mateix barri Sanfeliu de l'Hospitalet de Llobregat, on hi ha residit sempre de manera permanent.

Des de ben petit va estar vinculat a la Parròquia i a l'equip de futbol infantil del barri. Després va formar part de al grup de joves i ja, des de l'any 1975 va participar en la creació de l'Associació de Veïns i en les seves juntes successives. També va col·laborar en el Club Infantil i Juvenil i, des del 1979 es va incorporar com a director de l'Aula de Cultura, i va participar activament en la Comissió de Festes del barri Sanfeliu.

El 1986 i 1987 va treballar a l'Aula de Cultura de Sant Josep, i després es va incorporar al Centre de Normalització Lingüística de l'Hospitalet. Cinc anys més tard, i ja des del Consorci per a la Normalització Lingüística, va treballar durant 26 anys al Centre de Normalització Lingüística de Barcelona.